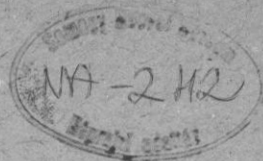

MA-212

Somogy megyei múzeum
Képrajzi adattár

fürtő: prahoczi sstrau (mezőgazdaság)

gyűjtés ideje: 1960

Tartalom: 7 tápanyagot

konkrét a/mabactatol

magyar nyelvű

1 lap

Földrajzi mutató, szociológusok

Baranyai; VI, b,

Iratgyűjtő

MSZ 5617
PAPIRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

feltárás

titkosított és egyéb ltr 327 és 491 alá

ETKEZETI ÉLET

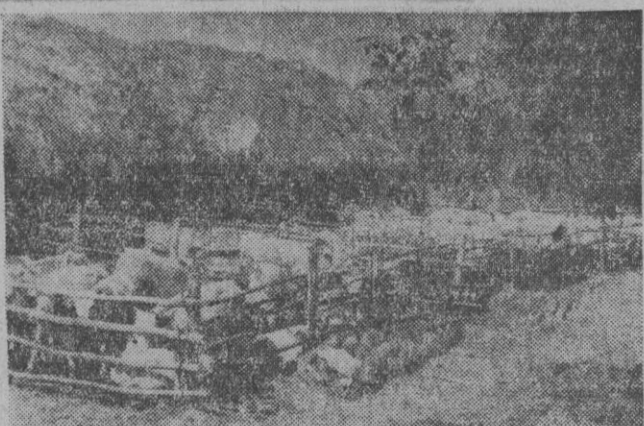
1960. VI. 2

Jó tapasztalatokat szereztünk a szabadtartásos borjúnevelésben

Az elmúlt év tavaszán alakult meg a szentgáloskéri Zöldmező Termelőszövetkezet. A tagok 30 tehenet, 42 üszőt és 40 bikát hoztak a közösbe. Ez az állomány azonban a több mint 2600 holdas gazdaságban kevésnek bizonyult. A szövetkezet hitelt szerzett, és 280 szopós borjút vásárolt az Állatforgalmi Vállalattól.

A borjakat az elmúlt nyáron a legnagyobb melegben szállították, s a két-három napos utazás, a hőség igen megviselte a 6-10 hetes állatokat. A szövetkezet tagjai féltek, hogy a borjak leromlanak, megbetegszenek, s többségük elhullik. Igyekeztünk hát számukra a legkedvezőbb körülményeket megteremteni.

Egy nagyobb szénapaját ala-

kítottunk át szállásnak. Északi, északkeleti oldalát szalmafallal zártuk el, hogy megvédjük a fiatal állatokat a hideg szélétől és a huzattól. Az ellenkező oldal nyitott maradt, ide építettük a karámot. Természetesen az összes borjakat nem helyezhettük ide, került közü-

lük az istállóba is, egy harmincas csoport pedig a polyvás fészerbe. Saját erőből egy favázás istállót is építettünk, oda 90 állatot szállásoltunk el. Csak az épület vázát csináltuk fából, a három oldalfalat és a tetőfedést úgy készítettük el, hogy szalmakazlat raktunk a favázra. Déli oldalát, mely előtt a karám volt, nyitva hagytuk.

A borjakat igyekeztünk a lehető legjobb takarmánnyal ellátni. Moslékkal itattuk őket mindaddig, amíg valamennyi nem evett rendszeren a szalastakarmányból. Az itatóvályúban állandóan friss víz állt.

Azok az állatok, amelyek a nyitott építményben voltak, sokkal egészségesebbek lettek, sokkal szebben fejlődtek, mint azok, melyek az istállóba kerültek. A felnevelés során mindössze ötten csökkent az állatok száma. A kilencven üsző a szalmakazal alatt lévő borjúnevelőben minden baj nélkül telelt át. Bőséges almozással elértük, hogy nem fáztak az állatok a szabadtartásos istállóban, kondíciójuk nem romlott, és semmilyen vonatkozásban sem maradtak el a zárt istállóban tartott állatok mögött. Eredmény az is, hogy megbetegedés nem fordult elő a télen.

Ma már a saját állomány szaporulatát is szabadtartásos istállóban tartjuk, mivel bebizonyították, hogy igazán egészséges állatokat csak természetes tartással lehet nevelni.

Jovánczai István
a szentgáloskéri Zöldmező Tsz. mezőgazdája.